

Boekbespreking.

„Ons Standpunt”, verdedigd door Felix Ortt, 2de druk. Nederlandsche Bond tot bestrijding der vivisectie. Secretariaat Hilversum, 1927.

Het is geen gemakkelijke taak geweest dit boek van 352 pagina's door te werken. Dit ligt niet aan het onderwerp. Het probleem der vivisectie heeft zeker recht op belangstelling. Maar de wijze, waarop dit probleem in „Ons Standpunt” behandeld is, dooft eer de belangstelling dan dat ze die aanwakkert. De lezer krijgt een eindeloze reeks van mededeelingen en feiten te verwerken. Het Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde doet niet minder dan 437 maal dienst als arsenaal, waaraan de schrijver zijn wapens ontleent. Daardoor wordt de inhoud van het boek verbrokkeld en lijdt de ontwikkeling van de hoofdgedachte schade. Het boek wil te veel indruk maken. Elk bolwerk, waarachter de tegenstander zich zou willen handhaven, wordt onder trommelvuur genomen. Maar dit maakt het gevecht niet interessant. De strijdwijze gaat eentonig worden. Men behoeft niet meer te denken; men heeft slechts waar te nemen.

En dit is jammer. Het standpunt ten opzichte van de vivisectie wordt niet in de eerste plaats bepaald door ont-hullingen over wandaden van haar beoefenaars noch door argumenten, die haar nutteloosheid moeten bewijzen. Het eerst komt aan de orde de vraag: in welke verhouding staan mensch en dier tot elkaar? En het antwoord hierop hangt ten nauwste samen met de levens- en wereld-beschouwing, die men belijdt. Vóór dat een ethisch oordeel uitgesproken kan worden moet over deze zaak